

Jezu mój, kiedy patrzę na to życie dusz, spostrzegam, że wiele służy ci z pewnym niedowierzaniem. I w pewnych chwilach, zwłaszcza kiedy jest sposobność do okazania miłości Bogu, to właśnie widzę, jak wtenczas uciekają te dusze z pola walki. — I rzekł do mnie Jezus w pewnej chwili: *Czy i ty, dziecię moje, tak chcesz postępować?* — Odpowiedziałam Panu: O nie, mój Jezu, nie cofnę się z pola walki, chociaż mi pot śmiertelny zrosi czoło, nie wypuszczę miecza z ręki, aż spocznę u stóp Trójcy Świętej. — Cokolwiek czynię, nie liczę na własne siły, ale na łaskę Bożą. Z łaską Bożą dusza może przejść przez największe trudności zwycięsko.

/.../ **O** Boże wielki, podziwiam dobroć Twoją. Tyś Pan zastępów nieba, a tak się zniżasz do nędznego stworzenia. O, jak gorąco pragnę Cię kochać każdym uderzeniem serca mojego. Nie wystarcza mi obszar ziemi, za małe jest niebo, a niczym przestworza. Ty jeden mi tylko wystarczasz — wiekiusty Boże. Ty tylko jeden głębię mej duszy nappełnić możesz.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

NIEDZIELA (10.03) na każdej Mszy św.
PONIEDZIAŁEK (11.03) 9³⁰, 17⁰⁰, 19⁰⁰
WTOREK (12.03) 9³⁰, 17⁰⁰, 19⁰⁰
ŚRODA (13.03) 9³⁰, 17⁰⁰, 19⁰⁰
SPOWIEDŹ – pół godziny przed Mszą

Rekolekcje głosi: ks. Dr Krzysztof Bielawny

Z OGŁOSZEŃ

- Z racji rekolekcji we wtorek i środę kancelaria parafialna będzie nieczynna.
- W środę różaniec fatimski odmówimy o godz. 16³⁰.
- Kandydatów do Bierzmowani grupy starszej, którzy nie byli na rozmowie zapraszam w piątek 15⁰⁰-16⁰⁰ i 17⁴⁵-18⁴⁵; sobota 11⁰⁰-12⁰⁰.
- Z naszej wspólnoty parafialnej odeszli do Pana:
Ś.P. JOANNA Elżbieta MOSJO (l.48) z Prażmowa. Pogrzeb odbył się wczoraj;
Ś.P. Danuta Zofia BUDEK (l. 68) z Mirowic. Pogrzeb odbędzie się w Warszawie. *Wieczny odpoczynek...*

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

1 Niedziela Wielkiego Postu

10 marca

324'19

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Pwt 26, 4-10 * Ps 91 * Czytanie II: Rz 10, 8-13

Ewangelia: Lk 4, 1-13

Jezus pełen Ducha Świętego, powrócił znad Jordanu i czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie odczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem”. Odpowiedział mu Jezus: „Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek”. Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego: „Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je odstąpić, komu chcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje”. Lecz Jezus mu odrzekł: „Napisane jest: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”. Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół! Jest bowiem napisane: Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli, i na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”. Lecz Jezus mu odparł: „Powiedziano: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”. Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu. **Oto słowo Pańskie**

ZASADY WIARY

W Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie prezentowana jest wystawa prac Daniela Rycharskiego pt. „Strachy”, którą tak opisuje notka zamieszczona na stronie Muzeum: „Smiało podejście Rycharskiego do wiary i chrześcijaństwa, które nie znajduje odpowiednika w sztuce polskiej, jest aktualnie czynnikiem napędzającym jego praktykę artystyczną. Zebrane na wystawie obiekty opowiadają historię działań artysty, który przechodzi od chęci zorganizowania oddolnej rewolucji i wprowadzenia osób LGBT+ na równych prawach do Kościoła, do praktykowania wiary na własnych zasadach”. Nie chcę zajmować się treścią tej wystawy ale pragnę zwrócić uwagę na sformułowanie:

„do praktykowania wiary na własnych zasadach”. Wyobraźmy sobie sytuację, że ktoś wchodzi na boisko piłkarskie i chce grać w piłkę nożną na własnych zasadach. Na tym polega gra, że przestrzegamy zasad obowiązujących na boisku a nad wszystkim czuwa sędzia, który interweniuje, gdy jakiś zawodnik łamie te zasady. Jeśli jakaś grupa ludzi, która kryje się pod kryptonimem LGBT+ pragnie realizować oprócz potrzeb seksualnych również potrzeby religijne, to nic nie stoi na przeszkodzie, aby założyli swój związek wyznaniowy z zasadami, które będą się im podobały. Biblia będzie dla nich księgą zakazaną, a zwłaszcza fragmenty mówiące o nieczystości. Wykreślą szóste i dziewiąte przykazanie z Dekalogu, parady miłości staną się ich publicznym kultem ciała, które już nie wie czy jest męczyzną czy kobietą. Tylko co dalej? Co po śmierci? Jaka wieczność?

W dzisiejszej Ewangelii szatan chce, aby Jezus był Zbawicielem na jego zasadach. Podczas czterdziestodniowego postu połączonego z intensywną modlitwą zjawiał się kusiciel, próbując zwieść swymi obietnicami Syna Bożego. Przedziwne to zaiste czy wręcz kuriozalne, gdy szatan próbuje ludzic Wszechmocnego wizją mocy, władzy i bogactwa. Z perspektywy Bożej potęgi to wydarzenie nabiera cech groteski. „Cóż bowiem ma wspólnego sprawiedliwość z niesprawiedliwością? Albo cóż ma wspólnego światło z ciemnością? Albo jaka jest wspólnota Chrystusa z szatanem?” (por. 2 Kor 6,14). W naszym ludzkim doświadczeniu

i przeżywaniu – zwłaszcza dzisiaj – dobro miesza się ze złem, jak kąkol z pszenicą. W Chrystusie nie ma pomieszania tych rzeczywistości. On jest miłością, światłością i prawdą. Celem zbawczego dzieła Pana Jezusa nie jest walka z szatanem, lecz doprowadzenie nas do zjednoczenia z Bogiem w Królestwie niebieskim. Dobry Pasterz nie jest myśliwym, tropiącym niebezpieczne wilki, lecz przyszedł szukać zaginionej owcy, by wziąć ją na ramiona i zanieść do owczarni. Dlatego Pan Jezus nie zostaje na pustyni lecz idzie do ludzi, by głosić Królestwo Boże i wzywać grzeszników do nawrócenia. Pokusa w swej istocie dotyczy najpierw dobra a nie zła. Co to znaczy? Pierwsi rodzice zostali najpierw skuszeni, by odwrócić się od Boga, który jest źródłem wszelkiego dobra. Uznali za dobro wybór przeciwny woli Bożej. Człowiek zaczął żyć wówczas pozorami dobra. Pan Jezus przyszedł, by nas wyprowadzić z tego gabinetu krzywych zwierciadeł i objawić prawdziwe oblicze dobrego Boga. Tylko wówczas, gdy zwracamy się z ufnością do Jezusa możemy odkryć prawdę o nas samych. Tylko w Jego miłujących oczach widzimy swoje prawdziwe odbicie – dzieci Bożych, powołanych do świętości.

Wszechmogący Boże spraw, abyśmy przez doroczne ćwiczenia wielkopostne postępowali w rozumieniu tajemnicy Chrystusa i dzięki Jego łasce prowadzili święte życie. Amen

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA WIELKI POST

«Stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych» (Rz 8, 19)

Drodzy bracia i siostry!

Każdego roku, za pośrednictwem Kościoła, który jest naszą Matką, Bóg pozwala swoim wiernym «z oczyszczoną duszą radośnie oczekiwać świąt wielkanocnych, aby (...) przez uczestnictwo w sakramentach odrodzenia osiągnęli pełnię dziecięstwa Bożego» (1. Prefacja Wielkopostna). W ten sposób, od Wielkanocy do Wielkanocy możemy podążać do pełni tego zbawienia, które już otrzymaliśmy dzięki tajemnicy paschalnej Chrystusa: «W nadziei bowiem już jesteście zbawieni» (Rz 8, 24). Ta tajemnica zbawienia, działająca w nas już podczas ziemskiego życia, jest procesem dynamicznym, który obejmuje także historię i całe stworzenie. Św. Paweł dochodzi do stwierdzenia: «Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych» (Rz 8, 19). W takiej perspektywie chcę podzielić się z wami kilkoma refleksjami, które niech nam towarzyszą na drodze nawrócenia w nadchodzącym Wielkim Poście.

1. Odkupienie stworzenia

Celebracja Triduum Paschalnego męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, szczyt roku liturgicznego, za każdym razem zaprasza nas do przeżywania pewnego procesu przygotowania, ze świadomością, że nasze stawanie się na wzór obrazu Chrystusa (por. Rz 8, 29) jest bezcennym darem miłosierdzia Bożego. Jeśli człowiek żyje jak dziecko Boga, jak osoba odkupiona, która pozwala się prowadzić Duchowi Świętemu (por. Rz 8, 14) i wie, jak rozpoznać i zastosować w praktyce prawo Boże, poczynawszy od tego zapisanego w jego sercu i naturze, czyni dobro także stworzeniu, współpracując w jego odkupieniu. Dlatego właśnie stworzenie – mówi św. Paweł – posiada usilne pragnienie objawienia się synów Bożych, to znaczy tych, którzy ciesząc się łaską paschalnej tajemnicy Jezusa w pełni żyją jej owocami, przeznaczonymi do osiągnięcia pełnej dojrzałości przy odkupieniu ciała ludzkiego. Kiedy miłość Chrystusa przemienia życie świętych – ducha, duszę i ciało – oddają oni chwałę Bogu, a przez modlitwę, kontemplację i sztukę angażują w to także stworzenia, jak pięknie wyraża to „Pieśń Słoneczna” św. Franciszka z Asyżu (por. Enc. Laudato si’, 87). Jednak w tym świecie harmonia płynąca z Odkupienia jest wciąż zagrożona przez negatywną moc grzechu i śmierci.

2. Destrukcyjna siła grzechu

Rzeczywiście, kiedy nie żyjemy jak dzieci Boże, często zachowujemy się destrukcyjnie nie tylko wobec nas samych, ale także w stosunku do bliźnich i do innych stworzeń, uważając, mniej lub bardziej świadomie, że możemy ich używać według własnej woli. Zaczyna wtedy dominować brak umiarkowania, prowadząc do stylu życia naruszającego te granice, które nasza ludzka kondycja i natura każą nam szanować, podążając za tymi niekontrolowanymi pragnieniami, które w Księdze Mądrości przypisuje się ludziom niegodziwym, lub tym, którzy nie uznają Boga jako punkt odniesienia dla swoich działań i nie mają nadziei na przyszłość (por. 2: 1-11). Jeśli nie jesteśmy stale ukierunkowani ku Wielkanocy, w stronę horyzontu Zmartwychwstania, to oczywiście jest, że zwycięża logika wszystkiego i natychmiast, oraz mieć coraz więcej. /cdn/